

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Kitličkovou v právní věci

žalobce: BETONSERVIS, s.r.o. se sídlem K Olympiku 563/2, 180 00 Praha 8, IČ
27090523

zastoupen: JUDr. Martin Horčic, advokát se sídlem Politických vězňů 27, 280 02 Kolín
IV

proti
žalovanému: PRŮMSTAV, a.s. se sídlem Vyskočilova 1566, 140 00 Praha 4, IČ
25105825

zastoupen: JUDr. Aleš Minařík, advokát se sídlem Půtova 1219/3, 110 00 Praha 1,

o zaplacení 1,407.359,91 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žaloba o zaplacení částky 924.762,- Kč s příslušenstvím se zamítá.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci zákonný úrok z prodlení z částek 3.213,- Kč od 27.3.2008 do zaplacení, 84.323,- Kč od 6.8.2008 do zaplacení, 116.412,- Kč od 6.9.2008 do zaplacení, 21.480,- Kč od 19.9.2008 do zaplacení a 9.887,- Kč od 14.10.2008 do zaplacení s tím, že výše úroků z prodlení odpovídá repo sazbě stanovené Českou národní bankou, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž prodlení žalovaného trvá, zvýšené o 7 procentních bodů, to vše ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám zástupce žalovaného na náhradu nákladů řízení částku 346.005,52 Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit státu na náhradu nákladů řízení na účet Městského soudu v Praze částku 8.639,- Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

V. Žalobce je povinen zaplatit státu na náhradu nákladů řízení na účet Městského soudu v Praze částku 16.771,- Kč s tím, že tuto povinnost již do výše 8.000,- Kč splnil složením zálohy na znalecký posudek. Doplatek ve výši 8.771,- Kč je žalobce povinen zaplatit ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 21.5.2010, podanou soudu dne 26.5.2010, opravenou a doplněnou podáním žalobce ze dne 21.6.2010, se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 1,407.359,91 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částek a za období, specifikovaných v části VIII. žalobního návrhu. Své nároky žalobce uplatnil podle smlouvy o dílo č. 533/SB/07, uzavřené mezi žalobcem jako zhotovitelem a žalovaným jako objednatelům dne 9.10.2007 ve znění dodatku č. 1 ze dne 7.5.2008 (dále jen „smlouva o dílo“ nebo jen „smlouva“) a podle dalších ujednání o dodávkách tzv. víceprací.

2. Žalobce tvrdil, že se v uvedené smlouvě zavázal jako zhotovitel provést pro žalovaného jako objednatele dodávku železobetonové konstrukce (monolitu částečně podzemním novostavby garáží mezi dvěma bytovými domy) na stavbě Bytový komplex Špindlerův Mlýn – Bedřichov (dále jen „stavba“), přičemž plnění poskytované žalobcem žalovanému bylo subdodávkou pro investora stavby IPB Real, a.s. (dále jen „investor“), s nímž byl v přímém smluvním vztahu žalovaný.

3. Dále žalobce tvrdil, že jím zhotovené dílo bylo žalovanému postupně přidáváno dílčími předávacími protokoly, na základě kterých žalobce v souladu s ve smlouvě sjednanými platebními podmínkami vystavoval žalovanému měsíčně dílčí faktury, které žalovaný sice platil, ponechával si však z každé fakturované částky 10% pozastávky podle článku V. odst. 5 smlouvy. Konkrétně žalobce žalovanému účtoval fakturou č. 7166 ze dne 30.9. 2007 částku 1.299.685,- Kč se splatností 14.10.2007, z níž si žalovaný ponechal pozastávku ve výši 129.968,47, dále fakturou č. 7202 ze dne 31.10. 2007 částku 2.265.942,- Kč se splatností 16.11.2007, z níž zůstala neuhrazena pozastávka ve výši 226.594,21 Kč, dále fakturou č. 7239 ze dne 7.12. 2007 částku 949.696,- Kč se splatností dne 21.12. 2007, z níž zůstala neuhrazena pozastávka ve výši 94.969,62 Kč, dále fakturou č. 8008 ze dne 31.1. 2008 částku 554.741,- Kč se splatností dne 19.2. 2008, z níž zůstala neuhrazena pozastávka ve výši 55.474,11 Kč, dále fakturou č. 8021 ze dne 29.2. 2008, částku 2.810.613,- Kč splatnou 19.3. 2008, z níž zůstala neuhrazena pozastávka ve výši 291.109,20 Kč, dále fakturou č. 8041 ze dne 31.3. 2008 částku 1.907.516,- Kč splatnou dne 15.4. 2008, z níž zůstala neuhrazena pozastávka 89.460,20 Kč, dále fakturou č. 8056 ze dne 30.4. 2008 částku 1.775,256,- Kč splatnou dne 14.5. 2008, z níž zůstala neuhrazena pozastávka ve výši 177.525,60 Kč, dále fakturou č. 8074 ze dne 16.5. 2008 částku 442.775,- Kč, splatnou dne 30.5. 2008, z níž zůstala neuhrazena pozastávka ve výši 44.277,50 Kč, dále fakturou č. 8096 ze dne 31.5. 2008 částku 365.914,- Kč splatnou dne 16.6. 2008, z níž zůstala neuhrazena pozastávka ve výši 36.591,40 Kč a fakturou č. 8118 ze dne 16.6. 2008 částku 260.746,- Kč splatnou dne 30.6. 2008, z níž zůstala neuhrazena pozastávka ve výši 26.074,60 Kč. Celkem tedy z titulu pozastávek nebylo žalobci zaplacen celkem 1.172.044,91 Kč.

4. Žalobce dále uvedl, že žalovaný sice v některých z dílčích předávacích protokolů vytkl žalobci vady díla, ty však byly buď odstraněny v průběhu dalších prací, nebo i za účasti znalce bylo zjištěno, že se o vady nejedná. Práce prováděné žalobcem byly po celou dobu výstavby průběžně kontrolovány jak zástupci žalovaného, tak zástupci investora, mezi účastníky výstavby nebyly žádné zásadní neshody. Drobné vady a nedodělky žalobcova díla byly odstraněny dne 24.7.2008, o čemž byl proveden zápis ve stavebním deníku, dílo bylo podle žalobce připraveno k předání a

převzetí, žalovaný však převzetí díla od žalobce podmiňoval převzetím díla investorem od žalovaného a vydáním kladného kolaudačního rozhodnutí. To bylo vydáno po provedeném místním šetření dne 14.8.2008, poté investor od žalovaného dne 12.9. 2008 dílo převzal, přesto žalovaný od žalobce nadále odmítal dílo převzít. Dopisem ze dne 4.9. 2008 žalovaný žalobce vyzval k odstranění vad a nedodělků bez toho, že by je specifikoval, při kontrole provedeného díla žalobcem a stavbyvedoucím žalovaného panem K. přitom žádné vady nebyly shledány. Žalovaný znovu vytkl vady díla dopisem ze dne 24.9.2008, dále dalším dopisem ze dne 1.10. 2008 a ze dne 3.10. 2008, podle žalobce však neoprávněně - buď nešlo vůbec o vady díla žalobce, nebo se jednalo o vady, které již byly dříve řešeny a odstraněny.

5. Dále žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný dopisem ze dne 15.10. 2008 vyzval žalobce k vystavení dobropisu na podle něj neoprávněně fakturovanou částku 924.762,- Kč za pomocné výztuže, které žalobce podle žalovaného při zhotovení díla nepoužil. Žalobce se snažil tuto problematiku žalovanému vysvětlit, přesto žalovaný na uvedenou částku vystavil fakturu č. 382080012 ze dne 29.10. 2008 a dne 20.1. 2009 tuto svou tvrzenou pohledávku započítal proti pohledávkám žalobce za žalovaným. Žalobce uvedený nárok žalovaného na zaplacení předmětné částky neuznal, opakovaně vyzýval žalovaného k zaplacení zadržovaných pozastávek s tím, že vytýkání vad po předání díla investorovi považoval za účelové, a to zejména za situace, kdy při místním šetření před vydáním kolaudačního rozhodnutí bylo i za účasti zástupců žalovaného potvrzeno, že dílo provedené žalobcem vady nemá. Žalovaný tedy neměl právo zadržovat výše specifikované částky z titulu pozastávky na vady, a protože se tyto záležitosti s žalovaným nezdařilo žalobci vyřešit smírně, domáhal se jejich zaplacení podanou žalobou.

6. Dále žalobce uvedl, že na základě ústních dohod se zástupci žalovaného stavbyvedoucími panem K. a Ing. P. provedl pro žalovaného další práce (dále jen „vícepráce“) nad rámec sjednaného předmětu plnění podle smlouvy o dílo, a to

- 1) zemní práce a terénní úpravy, jejichž cenu účtoval žalovanému fakturou č. 8032 ze dne 12.3. 2008 ve výši 32.130,- Kč se splatností dne 26.3.2008, přičemž žalovaný tuto fakturu žalobci uhradil do výše 28.197,- Kč a částku 3.213,- Kč dosud žalobci dluží
- 2) práce podle položkového rozpočtu (práce autojeřábu, bednění malých ploch, výroba a montáž dřevěného zábradlí, práce a převoz autem s hydraulickou rukou, výroba a dodávka armatury), jejichž cenu žalovanému účtoval fakturou č. 8153 ze dne 22.7. 2008 ve výši 84.323,- Kč se splatností dne 5.8.2008, kterou žalovaný nezaplatil.
- 3) práce s nakladačem, jejichž cenu účtoval žalobci žalovanému fakturou č. 8202 ze dne 22.8. 2008 ve výši 116.412,- Kč se splatností 5.9. 2008, tuto fakturu žalovaný rovněž neuhradil
- 4) obkladačské práce podle výkazu prací ze dne 5.9. 2008, jejichž cenu žalobce žalovanému účtoval fakturou č. 8223 ze dne 4.9. 2008 ve výši 21.480,- Kč se splatností 18.9. 2008 a i tato faktura zůstala nezaplacena
- 5) obkladačské práce podle soupisu prací potvrzeného dne 30.9.2008, jejichž cenu žalobce žalovanému účtoval fakturou č. 8251 ze dne 29.9. 2008 ve výši 9.887,- Kč se splatností dne 13.10. 2008 a rovněž tato faktura zůstala nezaplacena.

Žalobce tedy tvrdil, že dílo řádně provedl včetně sjednaných víceprací, žalovaný se však účelově vyhýbá převzetí díla od žalobce, ač jej sám předal po úspěšné kolaudaci investorovi, a to podle žalobce pouze proto, aby nemusel doplácet cenu díla i žalobcem provedených víceprací, což je podle žalobce v rozporu s právními předpisy i dobrými mravy. Žalobce proto navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost dlužné pozastávky i cenu provedených víceprací v celkové výši 1.407.359,91 Kč s příslušenstvím žalobci zaplatit.

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě učinil nesporným tvrzení žalobce o existenci a obsahu smlouvy o dílo ve znění dodatku č. 1 uzavřené mezi účastníky, nezpochybil ani existenci faktur specifikovaných žalobcem v části I. žaloby (tedy předmětných deseti faktur, u nichž se žalobce domáhá doplacení pozastávek). Namítal však, že podle smlouvy o dílo mělo být dílo dokončeno a předáno dne 21.12. 2007, což žalobce nedodržel, a žalovaný proto fakturou č. 38 01 00017 ze dne 26.3. 2010 uplatnil u žalobce právo na zaplacení smluvní pokuty za prodlení s dokončením díla za dobu od 1.1. 2009 do 26.3. 2009 ve výši 482.579,50 Kč a uvedenou pohledávku za žalobcem započítal jednostranně proti pohledávkám žalobce za žalovaným, což bylo žalobci oznámeno dopisem ze dne 13.4.2010. Dále žalovaný tvrdil, že žalobce dosud svůj závazek z předmětné smlouvy nesplnil, neboť neprovedl smršťovací pás železobetonových konstrukcí, nedoložil použití přísady sklovlákna do betonové směsi, dále nepředložil žalovanému stavební deníky ani další dokumenty žalovaným požadované a neodstranil vady specifikované v dopisu žalovaného ze dne 21.8.2008, konkrétně nekvalitně zhotovené povrchové úpravy betonové desky včetně provedených spádů. Žalovaný tedy namítal, že pokud dílo vykazuje vady, které žalobce ani po urgenci žalovaného neodstranil, není žalovaný povinen hradit zadržované pozastávky. Dále žalovaný uvedl, že si žalobce od žalovaného nechal v rozporu se smlouvou o dílo zaplatit za vyšší objemy ocelové výztuže, zejména pomocné (dále jen "výztuž") a betonové směsi, než jaké při zhotovení díla podle platné projektové dokumentace byly na provedení díla zapotřebí. V této souvislosti žalobce žalovanému neoprávněně účtoval částku 924.762,- Kč, kterou žalovaný požadoval vrátit. Tomu žalobce nevyhověl, žalovaný proto tuto svou pohledávku za žalobcem jednostranně započítal proti pohledávkám žalobce za žalovaným (mimo jiné se zápočet týkal faktury žalobce č. 8251, 8223, 8202, 8153, 8074, 8021, 7202, 7166 a 8032). S odkazem na provedený zápočet tedy žalovaný namítal, že dluh ve výši částek účtovaných fakturami žalobce č. 8032, 8153, 8202, 8223 a 8251 neexistuje. Na doplacení pozastávek pak žalobce nemá právo, protože své závazky ze smlouvy o dílo řádně nesplnil. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta.

8. Při prvním projednání věci před zdejším soudem jako soudem prvního stupně bylo provedeno v první řadě dokazování smlouvou o dílo č. 533/SB/07 ze dne 9.10.2007 včetně přílohy – Dodacích podmínek společnosti Průmstav, a.s. a včetně dodatku č. 1 k této smlouvě ze dne 7.5. 2008, z nichž zjistil a má za prokázáno, že se žalobce jako zhotovitel zavázal provést pro žalovaného jako objednatele stavební práce na akci „Bytový komplex Špindlerův Mlýn-Bedřichov“ na konkrétních ve smlouvě uvedených pozemcích podle zadání a podkladů objednatele, předané prováděcí projektové dokumentace z listopadu 2005 a cenové nabídky žalobce. Součástí plnění, jak je specifikováno v článku II. smlouvy, jsou mj. kompletní monolitické železobetonové konstrukce „včetně bednění, výztuže a ošetření betonu...“, navržená železobetonová konstrukce není vodostavební. Jako termín zahájení prací bylo sjednáno datum 20.8.2007, dokončení prací a předání díla bylo sjednáno na den 31.12. 2007. Cenu díla žalobce s žalovaným sjednali v článku IV. smlouvy ve výši 10.475.607,- Kč s tím, že cena se dále zvyšuje o DPH. Rozpis ceny je uveden v příloze č.1 smlouvy – položkovém rozpočtu. Článek IV. smlouvy obsahuje dále i výslovné ujednání o tom, že „cena bude snížena, pokud dojde k redukci objemu prací a dodávek“. Podle článku V. smlouvy měl žalobce vystavovat měsíčně na základě výkazu provedených prací odsouhlasených a potvrzených pracovníkem žalovaného dílčí faktury, podkladem pro vystavení konečné faktury s odpočtem dílčích plnění pak měl být protokol o předání a převzetí dokončeného díla. Podle článku V. odst. 5 byl žalovaný oprávněn ponechat si 10% z ceny díla jako pozastávku do odstranění vad a nedodělků, podle článku VI. odst. 8 však drobné vady a nedodělky nebrání užívatí díla nebyly důvodem k jeho nepřevzetí. V článku VI. odst. 11 smlouvy účastníci dále sjednali, že záruční lhůta začít běžet předáním řádně dokončeného díla investorovi, den po odstranění všech případných vad a nedodělků z přejímky investora. Dodatkem č. 1 smlouvy došlo k rozšíření předmětu díla o další práce v ceně 483.080,-

Kč. V příloze smlouvy – Dodacích podmínkách společnosti Průmstav a.s. - pak jsou mimo jiné podrobněji upraveny i postupy při vypracovávání měsíčních výkazů provedených prací a při provedení následné fakturace, jsou zde sjednány i smluvní pokuty (mimo jiné pro případ nedodržení termínů provedení díla); dále je sjednán i postup při realizaci a placení výkonů, které nebyly ve smlouvě předpokládány s tím, že by měl být udělen písemný souhlas objednatele, zhotoviteli však vzniká nárok na úhradu takových výkonů, pokud jsou objednatelem dodatečně písemně schváleny.

9. Při dalším dokazování listinami soud zjistil

- z oznámení o vyhraném výběrovém řízení předmětné stavby ze dne 7.6. 2007 vypracovaného žalovaným, že určeným dodavatelem se stal žalobce, který měl provést kompletní provedení díla podle prováděcí projektové dokumentace z listopadu 2005 a podle cenové nabídky s termínem realizace 1.7.2007 – 30.10.2007
- ze stavebních deníků č. 1 – 3 předmětné stavby obsahující zápisy z období od 8.8. 2007 do 11.8. 2008, že práce na stavbě byly žalobcem zahájeny ještě před uzavřením smlouvy o dílo, podle zápisu ze dne 24.8.2007 měla být sklovlákna v betonu nahrazena vlákny Fibred v množství 0,6 kg na 1 m krychlový betonové směsi, užití betonové směsi s vlákny je pak zaznamenáno i v pozdějším období při popisu prováděných prací; v deníku je zaznamenáno žalobcem několik událostí, pro které nebylo možno pokračovat v jeho práci (např. z důvodu povětrnostních podmínek, 6.9.2007, z důvodu sesunutí skalního podloží dne 7.9. 2007, je zde upozornění na pomalý postup zemních prací způsobený objednatelem v zápisu ze dne 18.9. 2007, odkaz na stavební nepřipravenost v zápisu ze dne 28.9. 2007, záznam o pozastavení prací v listopadu 2007 z důvodu sněžení – práce pozastaveny 23.11. 2007 a obnoveny 18.1. 2008).; zápisem ze dne 8.7. 2008 bylo potvrzeno předání požadovaných dokladů ke kolaudaci, ke dni 24.7. 2008 je v deníku zapsáno, že jsou odstraněny všechny drobné vady a nedodělky a dne 11.8. 2008, že byla předána žalobcem žalovanému žádost o předání díla.
- z vyjádření statika Ing. H. S. ze dne 24.6. 2008, že tento statik prohlédl trhlínky na spodním líci železobetonové stropní desky nad prvním nadzemním podlažím objektu garáží a uvedl, že ve stavu, ve kterém se vyskytují, nemají statický význam (objasnil také jejich vznik s poukazem na skutečnost, že v případě betonáže v zimním období je vliv smršťování při vyzrávání betonu výraznější)
- ze zápisů z kontrolních dnů předmětné stavby poskytnutých investorem soud zjistil, že žalobce se kontrolních dnů účastnil poprvé dne 12.9.2007, už od října však byl za účasti investora a žalovaného na kontrolních dnech stavby konstatován skluz v provádění prací, v průběhu dalších kontrolních dnů investor opakovaně žádal o nový harmonogram prací a ten byl opakovaně neplněn; při kontrolním dnu konaném dne 10.10. 2007 je uvedeno, že postup na monolitu je pomalý, řada problémů na stavbě se však zjevně týkala stavební připravenosti, která nebyla smluvním plněním žalobce; poslední kontrolní den se konal dne 23.7. 2008 bez účasti žalobce
- z dopisu žalovaného ze dne 16.5. 2008, že žalovaný u žalobce urgoval dokončení prací a předání díla včetně specifikace, jaké práce dosud nejsou provedeny

- z dopisu žalobce ze dne 11.8.2008, že žalobce vyzval žalovaného k převzetí řádně dokončeného díla podle smlouvy uzavřené mezi účastníky s tím, že již bylo předáno investorovi bez vad a nedodělků a potřebné doklady ke kolaudaci byly předány
- z dopisu žalovaného ze dne 21.8. 2008, že žalovaný žalobci sděloval, že jeho dílo „doposud nebylo předáno investorovi“ a dále vykazuje vady a nedodělky bránící jeho převzetí s tím, že teprve „po převzetí díla investorem bez vad a nedodělků bude možno vystavit závěrečný protokol o předání a převzetí díla“, konkrétně žalovaný žalobci vytýkal nekvalitní provedení pohledových betonů, prosakování vlhkosti ve spáře této desky a stěny v l. podzemním podlaží a strojovně výtahu a nedostatečné vyspárování horní plochy garážového stání
- z dopisu žalovaného ze dne 4.9. 2008, že blíže nespecifikovaným adresátům bylo oznámeno ukončení pracovního poměru Ing. P. s tím, že realizací stavby bytového komplexu Špindlerův Mlýn – Bedřichov je pověřen stavitel L. K. a záležitostmi týkajícími se faktur, soupisů prací a potvrzení protokolu o odstranění vad a nedodělků stavitel R. H.
- z kopií listin poskytnutých odborem výstavby Městského úřadu Špindlerův Mlýn ze spisu ZM 1283/2008, založených ve svazku č.l. 238 soudního spisu, že kolaudační souhlas, kterým bylo povoleno užívání předmětné stavby, vydal příslušný stavební úřad dne 14.8. 2008 na základě návrhu stavebníka IPB Real, a.s. ze dne 25.6. 2008, a to po místním šetření konaném dne 5.8.2008, jehož se zúčastnili i zástupci žalovaného a při němž bylo zjištěno pouze 5 drobných nedodělků nebránících vydání kolaudačního souhlasu, které byly podle sdělení žalovaného odstraněny ke dni 31.8.2008; ve vydaném kolaudačním rozhodnutí je výslovně uvedeno, že stavebnímu úřadu byla předána dokumentace skutečného provedení stavby včetně složky kompletní dokladové části a zaměření skutečného provedení, dále souhlasná vyjádření dotčených orgánů státní správy
- ze zápisu z přejímkového řízení předmětné stavby ze dne 12.9. 2008, že zástupce žalovaného a investora konstatovali, že dílo je stavebně dokončeno a zkolaudováno a přejímací řízení bylo mezi nimi zahájeno 5.9. 2008 prohlídkou stavby a soupisem vad a nedodělků, který není připojen
- z dopisu žalovaného ze dne 3.10. 2008, že žalovaný žalobci vytýká vady zatékání do objektu v důsledku nerealizace smršťovacích pruhů, dále vytýká neprovedení díla v souladu se smlouvou, neboť nebyla použita přísada do betonové směsi (sklovlákna), dále upozorňuje na nevodorovnost podlahy v místě garážových vrat a nekvalitně provedené povrchy betonových ploch a spádů na střeše garáží a žádá o předložení stavebních deníků a dodacích listů použitých materiálů
- z dopisu žalovaného ze dne 15.10. 2008, že žalovaný vyzval žalobce k vystavení dobropisu na částku 924.762,- Kč (což představuje cenu prací, které nebyly realizovány a které byly žalobcem fakturovány), žalovaný současně uvádí přehled faktur vystavených žalobcem žalovanému (a to včetně faktur č. 8202 a č. 8251) s tím, že nebude-li dobropis vystaven a částka vrácena, žalovaný tuto vzniklou škodu započte proti pohledávkám žalobce; přílohou č. 1 k tomuto dopisu je žalovaným zpracovaný soupis fakturovaných prací s konkrétním vyčíslením rozdílů neoprávněně fakturovaných a neprovedených položek – týká se především výztuží, dále množství

betonu a souvisejících cenových položek (přesun hmot a zařízení staveniště) s tím, že podle tohoto soupisu činí celkový cenový rozdíl 924.762,- Kč

- z dopisu žalobce ze dne 20.10. 2008 a ze dne 22.10. 2008, že žalobce odmítl požadavky žalovaného na odstranění údajných vad podle dopisu žalovaného z 3.10.2008 a ze dne 15.10.2008 s tím, že nejde o vady díla žalobce, současně byl žalovaný vyzván k uvolnění pozastávek, které nadále zadržuje
- z dopisu žalovaného ze dne 29.10.2008, že tímto dopisem žalovaný žalobci oznamoval provedení zápočtu pohledávky žalovaného za žalobcem ve výši 924.762,- Kč z titulu bezdůvodného obohacení proti pohledávkám žalobce za žalovaným (týká se mimo jiné faktur specifikovaných žalobcem v části I. žaloby)
- z dopisu žalovaného ze dne 7.11. 2008, že tímto dopisem žalovaný reagoval na dopisy žalobce týkající se dříve vytčených vad a znovu zdůraznil, že se jedná o vady díla prováděného žalobcem a žádal opakovaně o předložení již dříve požadovaných dokladů
- z dopisu žalovaného ze dne 17.2. 2010, že žalovaný odmítl žádost žalobce o uvolnění pozastávek z důvodu neodstranění vad a nedodělků a z důvodu, že dílo dosud není řádně dokončeno a předáno
- z dopisu žalovaného ze dne 26.3. 2010 včetně příloh – přehledu vad a nedodělků, výpočtu smluvní sankce a penalizační faktury, že žalovaný opět navázal na korespondenci vedenou mezi účastníky o vadách a nedodělcích - žalovaný opakuje, že vady nebyly odstraněny a že dílo není řádně dokončeno a předáno, odkazuje i na přehled vad a nedodělků v příloze zpracované k 26.3.2010, kde je uvedeno, že nebyly provedeny smršťovací pásy v železobetonových konstrukcích, nebylo použito sjednané sklovlákno, nebyla předána dokumentace skutečného provedení a nebyly předány doklady blíže specifikované pod bodem 4 a) – 4 n) dopisu; v souvislosti s těmito vadami a nedodělkami pak žalovaný uplatnil na žalobci nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 482.579,91 Kč
- z oznámení o započtení pohledávek a závazků ze dne 13.4. 2010, že žalovaný započtl jednostranně svou pohledávku z titulu smluvní pokuty ve výši 482.579,91 Kč proti pohledávkám žalobce za žalovaným (mimo jiné do zápočtu zahrnuta faktura za vícepráce č. 8032)
- z části projektové dokumentace předložené žalovaným (č.l. 305-319 spisu), že v této dokumentaci, zpracované generálním projektantem ATIP a.s. v listopadu 2005 je výslovně uváděno, že kozlíky nejsou součástí dokumentace, a je pouze příkladem uváděno, jakou pomocnou výztuž lze při realizaci díla využít
- z faktur č. 7166 ze dne 30.9. 2007, 7202 ze dne 31.10. 2007, č. 7239 ze dne 7.12. 2007, č. 8008 ze dne 31.1. 2008, č. 8021 ze dne 29.2. 2008, č. 8041 ze dne 31.3. 2008, č. 8056 ze dne 30.4. 2008, č. 8074 ze dne 16.5.2008, č. 8096 ze dne 31.5.2008 č. 8118 ze dne 16.6. 2008, že uvedenými fakturami žalobce žalovanému účtoval cenu stavebních prací provedených v září 2007 až červnu 2008 tak, jak žalobce specifikuje v části I. žaloby s tím, že s výjimkou faktury č.7202 všechny další obsahují jako přílohu dílčí protokol o předání příslušné části díla s potvrzením zhotovitele, že část díla specifikovanou v soupisu provedených prací přejímá, případně i výslovně

odsouhlasení samotné faktury zástupci žalovaného; dílčí předávací protokoly ze dne 29.2. 2008, 30.4. 2008, 31.5. 2008 a 30.6. 2008 obsahovaly popis zjištěných závad, které zhotovitel požaduje odstranit, nebyly však důvodem pro odmítnutí převzetí dílčích částí zhotoveného díla žalovaným

- z faktur č. 8032 ze dne 26.3. 2008 č. 8153 ze dne 5.8. 2008, č. 8202 ze dne 5.9. 2008, č.8223 ze dne 18.9.2008 a č. 8251 ze dne 13.10.2008, že žalobce žalovanému účtoval cenu dalších stavebních prací (víceprací) tak, jak specifikováno v části IV. žaloby s tím, že přílohou faktury č. 8032 je žalovaným podepsaný dílčí protokol o předání předmětných prací, přílohou faktury č. 8153 žalovaným potvrzený položkový rozpočet, přílohu faktury 8202 tvoří záznamy o provozu vozidla, přílohou faktury č. 8223 je žalovaným potvrzený výkaz práce a přílohou faktury č. 8251 soupis prací odsouhlasený žalovaným

10. Soud při prvním projednání věci dále ve věci vyslechl svědky Ing. L. K., Ing. I. P., L. K. a M. O., kteří všichni na předmětné stavbě přímo působili.

11. Ing. L. K. k věci vypověděl, že pracoval jako xxx xxx investora na stavbě, nebyl zde však od začátku, do funkce nastoupil v době, když byla provedena asi desetina prací. Stavba byla podle něj dokončena tak, jak bylo ve smlouvě sjednáno a byla zkolaudována s drobnými vadami a nedodělky, ke kolaudaci byly předloženy všechny potřebné doklady, z nichž podle svědka 90% dodával generální dodavatel, tedy žalobce, zbylé doklady zařizoval svědek osobně. Podle svědka existoval harmonogram, který nebyl dodržován, ze strany investora to bylo stále Průmstavu zdůrazňováno. Svědek připustil, že na průběh prací mohly mít vliv i klimatické podmínky, harmonogram však s nimi počítal. Svědkovi nebyly známy detaily vztahů mezi žalobcem a žalovaným. K prodlení podle svědka došlo hlavně z toho důvodu, že žalobce na stavbě nebyl a jeho lidé nepracovali, současně však uvedl, že stavební přípravu na poměrně komplikovaném místě staveniště v prudkém svahu, kde musela být vybudována opěrná stěna prováděl žalovaný. K termínům stavební připravenosti svědek uvedl, že neví, jaké termíny měli mezi sebou žalobce a žalovaný sjednány. Z protokolu o místním šetření před kolaudací ze dne 5.8. 2008 podle svědka není možné zjistit nějaké vady monolitu, ve složce dokladů ale podle něj byl i zápis o odevzdání a převzetí díla, kde byly vady a nedodělky týkající se mimo jiné kaluží ve vrchním podlaží. Izolace parkoviště podle svědka prováděl žalobce. K otázce na nějaké problémy se složením materiálu při betonování monolitu svědek uvedl, že je třeba, aby bylo postupováno podle projektové dokumentace, byly tam podle něj nějaké kaverny, ale průběžně se domlouvalo, jakým způsobem to odstranit. Pokud jde o armovací plán a podobné záležitosti, bylo to podle svědka v pořádku. Prodlení v monolitech bylo podle svědka asi půl roku, proto se různě měnily i technologické postupy, proč to ale bylo, svědek konkrétně nevěděl. Zdůrazňoval v průběhu svého výslechu, že neřešil otázky dodávek jednotlivých subdodavatelů, ale že jej jako zástupce investora zajímal konečný výsledek.

12. Svědek Ing. I. P., bývalý zaměstnanec žalovaného, vypověděl, že pracoval na stavbě jako stavbyvedoucí žalovaného, pro nějž byl žalobce subdodavatelem pro dodávku monolitu. Podle svědka byly jediným problémem termíny, které nebyly dodrženy, příčinou podle svědka bylo „nějaké počáteční prodlení“, některé práce se pak přesunuly do zimního období, něco se pak nemohlo realizovat a tím podle svědka ke zpoždění došlo. Podle svědka probíhaly dílčí přejímky prací. Ke konečnému přejímacímu řízení mezi žalobcem a žalovaným se svědek nevyjádřil, protože na stavbě nepůsobil až do konce. Vzpomněl si také na problémy se sesunutou stěnou („nějaké geologické záležitosti“), čekalo se na zajištění této stěny a podle svědka tím mohlo vzniknout prodlení v délce několika měsíců. K tomuto problému došlo podle svědka určitě v letních měsících, nepamatoval si však přesně, zda se jednalo o rok 2008 nebo o rok jiný, bylo to

však před tím, než byl monolit proveden. Stavební připravenost podle svědka realizoval subjekt odlišný od žalobce, při přípravě staveniště nastaly rovněž nějaké problémy při výkopových pracích, které měl na starosti žalovaný, a ty se pozastavily. Podle svědka nebyly problémy s monolitem na straně žalobce. Spolupráce s žalobcem byla podle svědka na dobré úrovni, a pokud se vyskytly problémy, byly odstranitelné. Svědek rovněž uvedl, že byly sanovány kaverny v betonu, které dřív posuzoval nějaký znalec, podle svědka nešlo o nic, co by ovlivnilo výsledek. Nevzpomínal si ani, že by existoval nějaký problém bránící kolaudaci stavby.

13. Svědek L. K., bývalý zaměstnanec žalovaného, k věci vypověděl, že na stavbu nastoupil v září 2007, kdy se prováděly výkopové a demoliční práce u garáží, a už tehdy tam byl skluz 5 – 7 měsíců. Podle svědka nešlo o prodloužení žalobce, ale o práce, které měly být provedeny před betonováním. Výkopové a přípravné práce probíhaly podle svědka ještě v zimě roku 2008, což bylo nepříjemné z důvodu koncentrace různých řemesel, práce na stavbě se obtížně organizovala. Termín předání stavby září 2008 byl podle svědka dodržen, stavba byla řádně zkolaudována, svědek sám se kolaudačního řízení účastnil. Stavební připravenost pro žalobce byla podle svědka splněna jen částečně, nebyl tam jeřáb. Ohledně trhlín železobetonové konstrukce svědek uvedl, že byl na stavbě znalec, který zjistil, že nešlo o vadu prací žalobce. Podle svědka byla spolupráce s žalobcem velmi dobrá, pomáhal žalovanému i při jiných pracích zejména při dokončování stavby, kdy poskytoval stavební techniku (jeřáb) a prováděl i nějaké obkladačské a malířské práce, což bylo zapsáno ve stavebním deníku. K přejímce díla svědek uvedl, že měl připraven protokol o předání a převzetí mezi žalobcem a žalovaným, posledních 14 dnů mu ale pan H. zakázal podepisovat jakékoliv předávací protokoly (nejen ve vztahu k žalobci, ale i k ostatním subdodavatelům, což byla netypická situace). Podle svědka bylo dílo dokončeno a schopné převzetí. K otázce sjednaných prací mimo smlouvu o dílo svědek uvedl, že byl v té době žalovaný v platebních potížích kvůli jiné stavbě, subdodavatelé vypovídali smlouvy z důvodu stavební nepřipravenosti a bylo nutné shánět řemeslníky na provedení prací, od kterých subdodavatelé odešli. Žalovanému hrozily sankce od investora stavby za zpoždění, proto z důvodu dodržení termínů sháněli náhradní řemeslníky i stavbyvedoucí. Vícepráce kontrolovali svědkovi podřízení, on sám podle zápisů ve stavebních denících podepisoval faktury, tyto práce také přebíral. Z hlediska celkového rozpočtu se vícepráce týkaly jen malých položek. K dotazu na doklady ke kolaudaci svědek uvedl, že žalovaný měl všechny potřebné doklady k dispozici, u monolitu byly i protokoly o betonech a zkoušky, také posudek znalce, že jsou železobetonové konstrukce v pořádku. Svědek také uvedl, že z důvodu klimatických podmínek byl zajištěn na stavbě velký parní agregát, kterým se železobetonové konstrukce rozmrazovaly před betonováním, aby bylo zajištěno správné spojení s konstrukcí, (tento postup potvrzoval Ing. K.). K problému s odtékáním vody z horního parkoviště svědek uvedl, že hydroizolace měla provádět jiná firma, než žalobce, po penetraci se na některých místech tvořily louže a žalobce tato místa dodatečně tímto způsobem přebušoval – bylo to odstraněno před kolaudací.

14. Svědek M. O. k věci vypověděl, že je zaměstnancem žalobce, na stavbu nastoupil v lednu 2008, práce již byly dříve zahájeny, kvůli klimatickým podmínkám byly přes zimu pozastaveny. Podle svědka nebyla připravena deska u druhé části objektu. Ze strany žalobce byly práce předány bez vad a nedodělků, řešily se pouze problémy na střeše garáží, kde se tvořily louže. Žalobce tam pak něco dodělával podle požadavku firmy, která tam prováděla izolace. K otázce, zda se v průběhu provádění díla vyskytly nějaké závažné problémy, svědek vypověděl, že problémem bylo počáteční zdržení z důvodu stavební nepřipravenosti a problém s jeřábem. K vícepracím uvedl, že žalobce žalovanému poskytl stavební stroje pro výkon zemních prací, a to po dohodě, kterou za žalovaného uzavíral pan P. K dodávce pomocné výztuže svědek uvedl, že to bylo projednáno s panem P., projektová dokumentace distanční výztuž vůbec neřešila, ale ve výkazu výměr to bylo zahrnuto. Fakturu odsouhlasoval stavbyvedoucí pan P.

15. Výše uvedenými listinnými důkazy i výslechy svědků, kteří všichni působili věrohodně, a v neposlední řadě i nespornými tvrzeními účastníků (podle nichž bylo zcela nesporné uzavření předmětné smlouvy o dílo i vystavení faktur, jejichž zaplacení se žalobce v tomto řízení domáhal a kteří zcela shodně líčili i průběh kolaudačního řízení předmětné stavby a korespondenci mezi účastníky týkající se požadavku žalovaného na odstranění vad a předkládání dokladů a uplatňování práv žalovaného na smluvní pokutu či požadavek na vystavení dobropisu s následnými žalovaným oznámenými zápočty) měl soud za prokázáno, že podle předem stanovených podmínek výběrového řízení dodavatele pro předmětnou stavbu měly práce na monolitu SO-01 na předmětné stavbě probíhat v termínu červenec – říjen 2007, smlouvu o dílo však účastníci uzavřeli až dne 9.10. 2007 s časem plnění od 20.8. 2007 do 31.12. 2007 bez toho, že by byl tento termín v dodatku číslo 1 smlouvy, uzavřeném dne 7.5. 2008, změněn. Podle zápisu ve stavebním deníku žalobce zahájil práce na stavbě již v srpnu 2007 (tedy ještě před uzavřením smlouvy o dílo), z důvodu nedostatečné stavební připravenosti a komplikací vzniklých v důsledku geologické poruchy na místě stavby a také z důvodu nevhodných klimatických podmínek se však postup prací zpomalil. V průběhu realizace žalobce žalovanému v souladu s podmínkami sjednanými v části V. smlouvy o dílo předával dílčí části provedených prací, jejichž cenu v souladu se sjednanými platebními podmínkami účtoval žalovanému dílčími fakturami specifikovanými v části I. žalobního návrhu, zástupci žalovaného pak žalobcem realizované práce a dodávky průběžně kontrolovali, odsouhlasovali rozsah poskytnutého plnění a prováděli dílčí přejímky těchto již dokončených částí díla. Z fakturovaných částek si žalovaný ponechával 10% zádržné podle článku V. odst. 5 smlouvy, existence jakýchkoliv vad díla, pro které by tak žalovaný mohl učinit, však podle soudu v řízení minimálně k datu kolaudace stavby (jejíž užívání bylo příslušným stavebním úřadem bez problémů povoleno rozhodnutím ze dne 14.8. 2008) nebyla prokázána. Ač byla stavba zkolaudována, nebylo dílo mezi žalobcem a žalovaným předáno a převzato, a to přesto, že žalobce žalovaného zápisem ve stavebním deníku ze dne 11.8. 2008 i dopisem ze dne 12.8. 2008 výslovně k převzetí vyzýval. Soud měl dále za prokázáno, že žalovaný odmítal dílo převzít s poukazem na přetrvávající vady a nedodělky, převzetí díla v rozporu s uzavřenou smlouvou podmiňoval jeho předáním investorovi a kolaudací, ke které – jak shora uvedeno – bez problémů došlo s tím, že k ní byly předloženy i všechny potřebné doklady, přesto se převzetí díla mezi žalobcem a žalovaným neuskutečnilo. Pokud jde o drobné nedodělky zmíněné v zápisu z místního šetření konaného dne 5.8. 2008, podle oznámení samotného žalovaného adresovaného Městskému úřadu Špindlerův Mlýn ze dne 9.9. 2008 byly veškeré tyto nedodělky odstraněny do 31.8.2008.

16. Soud měl dále za prokázáno, že žalovaný ve vztahu k žalobci uplatnil právo na zaplacení smluvní pokuty za prodlení s dokončením díla a dále požadoval z důvodu neprovedení části prací (tj. za nespotřebovanou pomocnou výztuž a nedodání určitého objemu betonu) vystavení dobropisů k fakturám, které již dříve zástupci žalovaného i z hlediska věcné správnosti na stavbě odsouhlasili. Tyto své tvrzené pohledávky ve výši 482.579,50 Kč (smluvní pokuta) a ve výši 924.762,- Kč (částka uplatněná z titulu bezdůvodného obohacení za neprovedenou část díla) žalovaný započítal proti pohledávkám žalobce uplatněným v tomto řízení jednostrannými zápočty. Při prvním projednání věci ale soud neměl za prokázáno, že nastaly okolnosti, pro které by mohl žalovaný smluvní pokutu a vydání bezdůvodného obohacení po žalobci požadovat.

17. Pokud jde o vícepráce, měl soud naopak při prvním projednání věci za prokázané, že žalobce pro žalovaného na základě ústních dohod další práce (jejichž cenu žalobce žalovanému účtoval fakturami specifikovanými v části IV. žalobního návrhu) na předmětné stavbě provedl, přičemž tyto práce byly rovněž odsouhlaseny a převzaty stavbyvedoucími žalovaného.

18. Po právním posouzení výše uvedeného skutkového stavu soud po prvním projednání věci uzavřel, že vztah účastníků se jak v případě zaplacení pozastávek uvedených v části I. žaloby, tak

v případě zaplacení ceny víceprací uvedených v části II. žaloby, řídí ustanovením § 536 a násl. z.č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „obch. zák.“) Žalobce jako zhotovitel žalovanému jako objednateli podle smlouvy o dílo platně uzavřené podle § 536 a násl. obch. zák. poskytl dílčí plnění specifikované v přílohách faktur uvedených v části I. žalobního návrhu a žalovaný také průběžně cenu zhotovovaného díla žalobci v souladu s podmínkami uvedenými v článku V. smlouvy o dílo žalobci hradil s výjimkou 10% účtované ceny, kterou zadržoval z titulu sjednané pozastávky na vady a nedodělky podle článku V. odst. 5 smlouvy. Oprávnění žalovaného zadržovat uvedené částky však bylo vázáno na existenci vad a nedodělků, které by byl žalobce povinen jako vady svého plnění odstranit. Existence takových vad (a tím i důvodu držení pozastávky) však nebyla v řízení prokázána, což vyplývá zejména z listin poskytnutých soudem odborem výstavby Městského úřadu Špindlerův Mlýn. Ostatně sám žalovaný sděloval stavebnímu úřadu, že ke dni 31.8. 2008 je stavba zcela bez vad a nedodělků – i kdyby tedy dříve existovala nějaká vada díla žalobce (což ovšem žalobce popřel a v řízení to ani nevyšlo najevo), ke dni 31.8. 2008 by již důvod pro zadržení pozastávky zanikl. Pro nárok žalobce na doplacení ceny díla zadržené formou pozastávek pak bylo irelevantní, zda mezi účastníky došlo k předání a převzetí díla, tak jak smlouva předpokládala, neboť všechny uvedené faktury byly žalobcem vystaveny postupem podle článku V. odst. 1 smlouvy o dílo, šlo tedy o dílčí faktury za dílčí plnění, jejichž zaplacení nebylo vázáno na předání a převzetí díla ve smyslu článku V. odst. 2 a článku VI. odst. 8 smlouvy.

18. Pokud pak jde o faktury specifikované žalobcem v části IV. žalobního návrhu za vícepráce, došlo podle názoru soudu postupem podle § 536 a násl. obchodního zákoníku mezi účastníky k uzavření dalších samostatných smluv o dílo na práce specifikované v těchto fakturách a jejich přílohách postupem podle § 275 odst. 4 obchodního zákoníku s tím, že plnění žalobce zástupci žalovaného odsouhlasili a převzali. To, že k takovému plnění ve prospěch žalovaného došlo, je potvrzeno i jednáním žalovaného, který faktury, jimiž byla cena těchto dalších prací provedených žalobcem pro žalovaného účtována, zahrnul jako jím evidované závazky do provedeného zápočtu. Zjevně je tedy považoval za existující a i tímto způsobem sám potvrdil, že si byl jejich vzniku a výše zcela vědom.

19. S ohledem na námitky žalovaného vznesené v průběhu řízení se soud při prvním projednání věci zabýval i otázkou, zda žalovanému vzniklo právo na smluvní pokutu a na vydání bezdůvodného obohacení, které jednostranně započítal proti pohledávkám žalobce uplatněným v tomto řízení. Dospěl k závěru, že právo na smluvní pokutu žalovanému nevzniklo, a to s odkazem na ustanovení § 365 věta druhá obchodního zákoníku, podle které dlužník není v prodlení, pokud nemůže plnit svůj závazek v důsledku prodlení věřitele. Žalobce sice dílo nedokončil v termínu, který byl ve smlouvě o dílo mezi účastníky sjednán, podle názoru soudu však bylo třeba přihlídnout jednak ke skutečnosti, že smlouva byla uzavřena až dne 9.10.2007, zatímco práce měly být podle původních předpokladů (i termínu uvedeného jako zahájení prací ve smlouvě) zahájeny dne 20.8. 2007, dále pak soud měl za to, že zpoždění realizace díla prováděného žalobcem nebylo způsobeno okolnostmi na straně žalobce, ale na straně žalovaného jakožto generálního dodavatele (zhotovitele) stavby, který zajišťoval stavební připravenost. Jak vyplynulo zejména z důkazu stavebními deníky a také z výsledku svědků, kteří zmiňovali zejména neočekávaný sesuv stěny v místě staveniště, problematiku výkopových prací či nepřítomnost jeřábu a nepříznivé klimatické podmínky, šlo o okolnosti, které sice objektivně způsobily nedodržení původně stanoveného harmonogramu, žalobce však za toto zpoždění neodpovídá.

20. Pokud pak šlo o žalovaným uplatněné právo podle § 451 a násl. z.č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31.12. 2013 (dále jen „obč. zák.“) na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 924.762,- Kč, ani tento nárok žalovaného soud při prvním projednání věci

nepovažoval za opodstatněný, a to proto, že projektová dokumentace (respektive její část, která byla k důkazu předložena) výslovně uváděla, že pomocnou výztuž konkrétně neřeší, a dále proto, že žalovaný práce žalobce průběžně kontroloval z hlediska věcného i cenového, a přesto soupisy provedených prací u jednotlivých faktur v tomto směru neobsahovaly žádné výhrady. Soud tedy uzavřel, že pohledávka žalovaného z titulu bezdůvodného obohacení podle ve vztahu k žalobci nevznikla a nebylo možné ji tedy případně započítat proti pohledávkám žalobce za žalovaným.

21. Po prvním projednání věci před zdejší soudem jako soudem prvního stupně tedy bylo o věci rozhodnuto rozsudkem čj. 39Cm 82/2010-420 ze dne 8.7.2014 ve znění opravného usnesení čj. 39Cm 82/2010-450 ze dne 17.3.2015 (dále jen „první rozsudek MS“) tak, že ve výroku I. byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku 1,407.359,91 Kč se zákonným úrokem z prodlení z jednotlivých fakturovaných částek a za období specifikovaná žalobcem v žalobním návrhu. Ve výroku II. pak soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 362.412,- Kč k rukám zástupce žalobce ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

22. Po odvolání žalovaného o věci dále rozhodoval Vrchní soud v Praze jako soud odvolací a svým rozsudkem čj. 1Cmo 36/2015-471 ze dne 13.10.2015 (dále jen „rozsudek VS“) ve výroku I. první rozsudek MS (ve znění opravného usnesení) v části výroku I., ve kterém byl žalovaný zavázán zaplatit žalobci částku 482.597,91 Kč, potvrdil, ve výroku II. pak odvolací soud předmětný první rozsudek MS v části výroku I., ve které byl žalovaný zavázán zaplatit žalobci částku 924.762,- Kč a zákonné úroky z prodlení z částek tam uvedených a ve výroku II. zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil zdejšímu soudu jako soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

23. Odvolací soud se přitom ztotožnil se závěrem zdejšího soudu o tom, že pokud jde o plnění specifikované ve fakturách č. 8032, 8153, 8202, 8223 a 8251, tedy o vícepráce provedené žalobcem, došlo ohledně těchto prací k ústním uzavřením smluv o dílo a práce byly také ve prospěch žalovaného provedeny, proto na jejich zaplacení vzniklo žalobci právo.

24. Odvolací soud se rovněž ztotožnil s obecnými závěry zdejšího soudu vyslovenými v prvním rozsudku MS o vzniku nároku na vyplacení pozastávek (tedy ostatních žalovaných částek) s tím, že oprávnění žalovaného zdržovat pozastávky na vady ve výši 10% z ceny díla do odstranění vad a nedodělků bylo vázáno právě na existenci takových vad a nedodělků, která však v řízení nebyla prokázána. Shodně jako zdejší soud pak odvolací soud hodnotil i obranu žalovaného proti těmto uplatněným nárokům v té části, která se vztahovala ke smluvní pokutě požadované žalovaným za prodlení žalobce jako zhotovitele s dokončením díla, kdy i odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu zdejšího, že se žalobce do prodlení ve smyslu ust. § 365 obch. zák. nedostal z důvodu nezajištěné stavební připravenosti ze strany žalovaného. Naopak však odvolací soud nesouhlasil se závěry zdejšího soudu jako soudu prvního stupně o další části obrany žalovaného, která se týkala ceny výztuží a betonu účtovaných žalobcem oproti skutečnému množství zabudovanému do stavby, kdy nárok na vrácení ceny za neprovedení díla v tomto rozsahu žalovaný uplatňoval ve výši 924.762,- Kč. Odvolací soud v této souvislosti připomněl znění článku IV. odst. 6 smlouvy o dílo, podle kterého dohodnutá cena díla měla být snížena, dojde-li k redukci objemu prací a dodávek. Ohledně zaplacení částky 924.762,- Kč (společně se zákonnými úroky z prodlení požadovanými žalobcem ze všech dílčích žalovaných částek) proto odvolací soud první rozsudek MS zrušil a zdejšímu soudu jako soudu prvního stupně uložil, aby se při novém projednání věci znovu zabýval tou částí obrany žalovaného, která se týkala skutečného množství ocelových výztuží zabudovaných žalobcem do předmětného díla.

25. Proti rozsudku Vrchního soudu v Praze čj. 1Cmo 36/2015-471 ze dne 13.10.2015 podal žalovaný dále i dovolání, které však Nejvyšší soud České republiky svým usnesením čj. 32Cdo 2234/2016-512 ze dne 5.9.2016 pro nepřípustnost odmítl. Při novém – v pořadí druhém – projednání věci před zdejší soudem jako soudem prvního stupně pak zdejší soud postupoval

v souladu se závazným právním názorem, vysloveným soudem odvolacím, když při novém projednání věci předmětem řízení zůstalo již jen zaplacení částky 924.762,- Kč s příslušenstvím. Soud při novém projednání věci vycházel z důkazů, provedených již v předchozí fázi řízení (viz body 8.-14. odůvodnění tohoto rozsudku), dále na základě doplněných návrhů účastníků řízení prováděl další dokazování směřující k objasnění otázky, zda množství materiálu fakticky zabudované do žalobcem prováděného díla, respektive jeho cena, odpovídá ceně, kterou žalobce požaduje po žalovaném za provedení díla doplatit, nebo zda je naopak důvodná obrana žalovaného, že žalobce část fakturovaného plnění fakticky neposkytl a proto je třeba celkovou cenu za dílo o částku 924.762,- Kč snížit.

26. Žalovaný v této souvislosti zopakoval, že součástí smlouvy o dílo uzavřené mezi účastníky byl rovněž položkový rozpočet zpracovaný žalobcem na základě žalobcem provedené prověrky projektové dokumentace a výkazů výměr. Součet jednotlivých položek výztuže uvedených v tomto položkovém rozpočtu činí celkem 106,873 t při jednotkové ceně 25.000,-Kč/tuna a takto žalobce také ceny na základě svého položkového rozpočtu fakturoval. (Nutno zdůraznit, že jednotkové ceny uváděné žalovaným v jeho výpočtech nebyly mezi účastníky sporné.) Celkové množství výztuže uvedené v položkovém rozpočtu však podle žalovaného neodpovídá množství výztuže uvedenému v realizační projektové dokumentaci, kterou zpracovávala projekční kancelář ATIP a.s. Podle této projektové dokumentace žalobce dílo prováděl a celkové množství výztuže podle ní činí jen 77,91826 t, rozdíl mezi skutečně potřebným množstvím použité výztuže a množstvím výztuže uvedeným v rozpočtu tedy činí 28,95474 t. Pokud tento rozdíl vynásobíme sjednanou jednotkovou cenou za jednu tunu, tedy částkou 25.000,- Kč, docházíme k ceně nedodané výztuže ve výši 723.868,- Kč. Další cenový rozdíl ve výši 165.246,- Kč vznikl podle žalovaného rozdílem v množství betonu použitým na stropy předmětné stavby, kdy v rozpočtu žalobce nacenil stropní desku vysokou 395 mm a množství betonu stropních konstrukcí pak činilo 407,209 m³, tato stropní deska se však postupně zužuje (od 395 mm do 300 mm), proto je třeba v objemu betonáže počítat s průměrnou výškou konstrukce, tj.350 mm. Objem betonu stropních konstrukcí tedy ve skutečnosti podle žalovaného činil 376,933 m³, při jednotkové ceně 5.458,- Kč/m³ tedy vychází právě onen cenový rozdíl ve výši 165.246,- Kč. Úměrně v souladu s uvedenou redukcí dodávek je pak třeba snížit cenu za přesun hmot (snížení celkové ceny o 21.975,- Kč), dále je třeba snížit cenu za zařízení staveniště (cena činí 1,5% z celkové účtované částky provedených prací a s ohledem na snížení ceny za neprovedené dodávky připadá i na zařízení staveniště snížení ve výši 13.666,-, Cena díla tedy má být podle žalovaného o vypočtený celkový rozdíl ve výši 924.755,- Kč snížena. Podrobný výpočet rozdílů u jednotlivých sporných položek (podle položkového rozpočtu) byl obsažen již v příloze č. 1 dopisu žalovaného ze dne 15.10.2008, kde žalovaný uvádí celkový cenový rozdíl ve výši 924.762,- Kč (sedmikorunový rozdíl mezi celkovou částkou uváděnou v dopisu žalovaného ze dne 15.10.2008 a mezi celkovou částkou uváděnou žalovaným později např. v podání ze dne 27.1.2016 (čl. 483 spisu) má evidentně původ v odlišném způsobu zaokrouhlování jednotlivých do výpočtu dosazovaných čísel - soud tento rozdíl považuje za zanedbatelný a v řízení vychází z částky 924.762,- Kč uvedené v dopisu žalovaného ze dne 15.10.2008, která byla žalovaným uplatněna k zápočtu, resp. k obraně proti pohledávce žalobce již při prvním projednání věci.

27 Žalobce k obraně žalovaného uváděl, že smlouva o dílo byla uzavřena na základě vítězství žalobce ve výběrovém řízení, které proběhlo na základě podkladů poskytnutých žalovaným jako objednatelem, tedy na základě prováděcí dokumentace zpracované v roce 2005 a na základě výkazu výměr zpracovaného žalovaným pro výběrové řízení na základě prováděcí dokumentace. Ta pak neobsahovala údaje o veškerém potřebném kovovém materiálu, žalobce se tedy dovolával toho, že výztuže je v prováděcí dokumentaci uveden menší objem, než kolik bylo nutno této výztuže použít k realizaci díla, poukazoval např. i na nutné zvýšení objemu použité výztuže z důvodu úpravy délky jednotlivých prutů apod.. Podle žalobce bylo množství výztuže ve výkazu výměr žalovaným pro výběrové řízení upraveno tak, aby zahrnovalo množství skutečně potřebné

pro zhotovení díla, podle žalobce tedy sám žalovaný oproti prováděcí dokumentaci navýšil množství materiálu o množství, které vypočetl a zadal do výběrového řízení. Žalobce jako účastník výběrového řízení zadání žalovaného nemohl měnit, nabídku pro výběrové řízení pak žalobce vypracoval přesně podle objemů stanovených žalovaným. Podle žalobce bylo všem zúčastněným známo, že rozpočet počítal s objemem kovového materiálu i na takzvané kozlíky a další pomocnou výztuž, která v prováděcí dokumentaci nebyla přesně specifikována. Bez tohoto pomocného materiálu však nebylo možno dílo provést a smlouva o dílo byla uzavřena včetně ceny tohoto pomocného materiálu.

28. Žalobce rovněž opakovaně zdůrazňoval, že pracovníky žalovaného byla prováděna průběžná a pečlivá kontrola použití výztuže před betonáží, nikdy nebyly zjištěny rozdíly a žalovaný také každý měsíc potvrdil a zkontroloval množství použitého materiálu i objem prací předtím, než žalobce vystavil příslušnou měsíční fakturu, kterou žalovaný uhradil. Žalobce tedy stále zpochybňoval, že by předmětné dílo provedl v menším rozsahu, než bylo fakturováno, a že tedy žalovaný není oprávněn započítat proti pohledávkám uplatněným žalobcem v tomto řízení z titulu nedoplatené ceny za provedené dílo svou vlastní pohledávkou z titulu snížení ceny v důsledku redukce dodávek.

29. Žalobce při novém projednání věci rovněž opakovaně poukazyval na skutečnost, že sám žalovaný (jakožto smluvní partner a zhotovitel ve vztahu k investoru stavby) dílo zhotovené žalobcem dále investoru bez vad a nedodělků předal s tím, že provedené dílo odpovídá projektové dokumentaci a investorem byla žalovanému uhrazena cena celého díla. V této souvislosti pak žalobce navrhl doplnění důkazů o listiny vyžádané právě od investora IPB Real a.s. týkající se dané stavby a o vyjádření investora k otázce, zda žalovaný účtoval materiál shodně s fakturací žalobce a zda žalovaný někdy investora informoval o tom, že část materiálu nebyla na dílo použita a zda se proto měnila cena díla hrazená investorem. Dále účastníci navrhovali, aby se k otázce objemu použitého materiálu na předmětné stavbě vyjádřil znalec z oboru stavebnictví.

30. Soud dále ve věci vyslechl svědka R. H., zaměstnance žalovaného, který k věci vypověděl, že na stavbě působil jako xxx xxx, každý den pak na práci žalobce dohlíželi pan P. a pan K., konkrétně kontrolu prací žalobce před fakturací prováděl pan P. Žalobce měl na stavbě realizovat monolity, nastoupil v druhé polovině srpna 2007. Podle svědka byla na stavbě poměrně obtížná situace, pokud jde o koordinaci prací. Realizace prací se prodlužovala o dobu nepříznivých klimatických podmínek, práce měly skončit původně v prosinci 2007, ale fakticky byly dokončeny v létě 2008. Poté, co pan P. na stavbě skončil, žalovaný zjistil, že je rozdíl mezi objemy uvedenými v projektové dokumentaci a ve skutečném provedení; na tyto rozdíly se přišlo až v době, kdy už byly výztuže zabetonované. Svědek potvrdil, že zakázal panu K. podepisovat předávací a převjímací protokoly, a to proto, že podle něj „pánové byli schopni podepsat cokoli, aniž by dílo bylo řádně dokončeno ...“. Pro výběrové řízení byla podle svědka zájemcům dána k dispozici projektová dokumentace, tj. technická zpráva, výkres tvarů a výkres výztuže a slepý výkaz výměr bez cen, dodavatelé mají podle svědka za úkol provést jeho kontrolu, zda odpovídá projektové dokumentaci, a provést nacenění. Žalobce podle svědka věděl, že práce se budou provádět i v zimním období, když termín dokončení byl ve smlouvě sjednán na prosinec 2007. Svědek rovněž potvrdil, že v realizační dokumentaci nebyly distanční výztuže uvedeny, respektive nebylo tam uvedeno konkrétní množství, jen údaj o tom, kolik jich má být použito na m²). Pan P. měl podle svědka potvrzovat soupisy prací, ale jak se později zjistilo, tyto soupisy objemově neodpovídaly skutečnosti. Výkresy skutečného provedení žalobce podle svědka neprováděl. Pro realizaci díla nebyla jiná než prováděcí dokumentace zapotřebí. Svědek rovněž uvedl, že po zjištění chyby (tj. rozdílu mezi prováděcí dokumentací a výkazem výměr ve výpočtu množství betonu stropních desek a výztuže) nebyl o této chybě investor informován. K převjímaci díla mezi žalobcem a žalovaným pak uvedl, že dosud neproběhla, protože žalovaný nedostal stavební deníky, dokumentaci skutečného provedení, zaměření stavby atd.

31. Protože původní investor stavby společnost IPB Real a.s. zanikla ke dni 31.8.2012, soud dále vyzval její právní nástupce, tedy společnost Industrial Park Stříbro, s.r.o., IČ 24265331 a společnost BYTY PODKOVA, a.s., IČ 26844591, aby soudu sdělily, zda žalovaný někdy investora stavby informoval jako objednatele v průběhu výstavby či po jejím dokončení o tom, že část materiálu předpokládaného smlouvou a příslušnou projektovou dokumentací nebyla na zhotovení díla použita a že by z toho důvodu došlo ke změně ceny díla hrazené investorem žalovanému. Z vyjádření společnosti Industrial Park Stříbro, s.r.o. ze dne 31.8.2017 pak soud zjistil, že tato společnost práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o dílo uzavřené původním investorem s žalovaným nepřevzala a žádné informace o předmětné stavbě nemá.

32. Z vyjádření společnosti BYTY PODKOVA, a.s. ze dne 31.8.2017 pak soud zjistil, že tato společnost práva a závazky původního investora z předmětné smlouvy o dílo převzala v roce 2012, tedy v době, kdy již byl projekt Bytového komplexu Špindlerův Mlýn – Bedřichov dokončen. V archivech dohledala předmětnou smlouvu o dílo a její dodatky, zápis o odevzdání a převzetí díla od žalovaného ze dne 22.9.2008 se soupisem vad a nedodělků a zápis o odstranění vad ze dne 24.10.2008, žádné jiné informace však k věci neměla a na dotaz soudu se vyjádřila tak, že z dohledaných dokumentů neplyne, že by došlo ke změně ceny díla sjednané ve smlouvě o dílo mezi původním investorem a žalovaným, případně pokud ke změně ceny došlo v době převzetí díla, že by důvodem změny ceny měla být úspora materiálu na předmětné stavbě.

33. Z vyjádření společnosti ATIP a.s. ze dne 2.10.2017 soud dále zjistil, že tato společnost vypracovávala dokumentaci pro provedení předmětné stavby na základě smlouvy s žalovaným, výkaz výměr vypracovala pouze jako součást dokumentace pro výběr dodavatele na základě smlouvy s investorem, k dokumentaci pro provedení stavby výkaz výměr nevypracovávala. Podle vyjádření ATIP a.s. není pomocná výztuž součástí realizační dokumentace, tato výpomocná výztuž se řeší ve výrobní dokumentaci zhotovitele. Tato skutečnost je také uvedena na výkresech výztuže realizační dokumentace. Nejde tedy o vadu díla, pokud součástí dokumentace kozlíky či distanční pruhy konkrétně nebyly.

34. Žalovaný dále předložil k důkazu znalecký posudek č. 786/7/2018 z ledna 2018, vypracovaný Doc. Ing. Jiřím Dohnálkem, CSc. (dále jen „posudek Doc. Dohnálka“). Předmětem posudku bylo zhodnocení celkové množství výztuže a betonu, které bylo zabudováno do předmětné stavby (znalci bylo položeno sedm podrobnějších otázek k dané problematice včetně otázky, zda lze stanovit, zda došlo k redukci zabudovaného množství výztuže a betonové směsi oproti cenové nabídce žalobce a o jaké množství se podle smlouvy o dílo uzavřené mezi účastníky jedná. Znalec dospěl k závěrům, že jedinou dokumentací, podle které bylo dílo prováděno, je dokumentace pro provedení stavby z 11/2005 vypracovaná generálním projektantem ATIP a.s. a k realizaci železobetonových konstrukcí z hlediska výkresu armatury nebyly třeba žádné další podklady ani jiný stupeň dokumentace. Znalec vyloučil, že by bylo dodáno a zabudováno do předmětných konstrukcí větší množství výztuže, než je v předmětné dokumentaci uvedeno, a následně určil, že lze stanovit redukci zabudovaného množství výztuže a betonové směsi oproti cenové nabídce žalobce, kdy rozdíl u výztuže činí 28,955 t a v množství betonu je rozdíl 30,276 m³.

35. S ohledem na obsáhlé námítky žalobce k předmětnému znaleckému posudku soud ustanovil jeho zpracovatele Doc. Ing. Jiřího Dohnálka, CSc. znalcem v oboru stavebnictví svým usnesením čj. 39Cm 82/2010-643 ze dne 8.1.2019 za účelem vypracování písemného dodatku k předmětnému posudku, v němž by byly zodpovězeny doplňující otázky žalobce. Doc. Dohnálek však z důvodu svého nepříznivého zdravotního stavu požádal o zproštění funkce znalce v této věci, čemuž soud vyhověl a usnesením čj. 39Cm 82/2010-661 ze dne 5.6.2019 ustanovil novým znalcem České vysoké učení technické v Praze – Kloknerův ústav (dále jen „Kloknerův ústav“) s tím, že tento znalecký ústav měl zodpovědět zejména tři základní otázky - první se týkala otázky projektové dokumentace pro výrobu a zabudování výztuže na stavbě, další dvě pak ukládaly znalci určit celkové množství skutečně dodané výztuže a betonové směsi pro

předmětnou stavbu a znalec měl rovněž odpovědět, zda a jak se toto množství liší od množství uvedeného v cenové nabídce (položkovém rozpočtu) žalobce ve smlouvě o dílo.

36. Kloknerův ústav ve věci vypracoval znalecký posudek č. 1000/2019/1900J374 ze dne 4.10.2019 (dále jen „posudek Kloknerova ústavu“), zpracovatel posudku Ing. Ivo Šimůnek, CSc. byl jakožto zástupce znaleckého ústavu rovněž ve věci vyslechnut. Předmětným znaleckým posudkem i výsledkem znalce má pak soud za prokázáno, že stavba včetně výztuže a betonáže byla prováděna podle dokumentace pro provedení stavby vypracované generálním projektantem ATIP a.s. pod zakázkovým číslem 051003 v listopadu 2005 a tato dokumentace byla jedinou dokumentací k realizaci díla (což shodně zjistil i Doc. Dohnálek a rovněž tuto skutečnost potvrdili žalobce i žalovaný při jednání s Kloknerovým ústavem dne 3.10.2019). Množství betonové směsi skutečně dodané do stropní konstrukce nad prvním nadzemním podlažím objektu SO-01 Kloknerův ústav ve svém posudku určil v objemu 232,79 m³, reálně instalováno je pak podle posudku o 31,82 m³ betonu méně, než uvádí rozpočet. Pokud jde o množství výztuže, rozdíl zde činí 28.954,74 kg (tj. 28,95474 t.) Nad rámeček projektové dokumentace mohlo být podle Kloknerova ústavu dodáno cca 3.851 kg výztuže, toto množství je ovšem zahrnuto v jednotkové ceně dodávky výztuže.

37. Na základě námitek žalobce ke znaleckému posudku Kloknerova ústavu byl k tomuto posudku vypracován ještě dodatek č. 1 ze dne 21.5.2020, kterým bylo v řízení rovněž dokazováno a z nějž soud zjistil, že ani po obsáhlých připomínkách žalobce ke znaleckému posudku, respektive jeho doplňujících otázkách probíraných podrobně i při výsledku Ing. Šimůnka, CSc. dne 21.5.2020, se závěry obsažené ve znaleckém posudku ze 4.10.2019 nezměnily (naopak Kloknerův ústav znovu potvrdil, že použití jakékoliv výztuže nad rámeček projektové dokumentace postrádá smysl a že ke snížení objemu plnění oproti položkovému rozpočtu (konkrétně ohledně množství betonu a výztuže) ze strany žalobce skutečně došlo.

38. Výše uvedenými znaleckými posudky i výsledkem zástupce znaleckého ústavu má soud za prokázáno, že žalobce jako zhotovitel při realizaci díla podle předmětné smlouvy uzavřené s žalovaným nepoužil pro jeho zhotovení objem výztuží a betonové směsi v množství uvedeném v položkovém rozpočtu (cenové nabídce), který byl přílohou smlouvy o dílo, tedy v množství, jaké žalovanému vyfakturoval. Konkrétně žalobce do realizovaného díla nezabudoval 28,95474 t výztuže v jednotkové ceně 25.000,- Kč/t, tj. v celkové hodnotě 723.868,50 Kč, dále nedodal a nezabudoval do díla 31,82 m³ betonové směsi, což odpovídá částce 173.673,56 Kč. Uvedenému snížení objemu zabudovaných materiálů pak v souladu se smlouvou o dílo odpovídá i nerealizovaný přesun hmot (jejich celkové množství se snížilo o 108,5 t při jednotkové ceně 210 Kč/t), za snížený přesun hmot po staveništi se tedy snížila cena o částku 22.785,- Kč a rovněž je nutno snížit část ceny připadající na paušál na zařízení staveniště, který podle položkového rozpočtu činí 1,5% z celkové účtované částky, i tato položka se tedy musí snížit celkem o 13.805,- Kč. Soud zdůrazňuje, že jak posudek Doc. Dohnálka, tak posudek Kloknerova ústavu se shodují ve výpočtu rozdílu množství výztuže, u betonu je shoda obou posudků v tom, že rovněž tohoto materiálu bylo spotřebováno při realizaci podle jediné platné projektové dokumentace méně, než bylo uváděno v položkovém rozpočtu, konkrétní výpočet množství se však mírně liší – Doc. Dohnálek uvedl 30,276 m³, Kloknerův ústav 31,82 m³. Soud se v tomto případě, pokud jde o konkrétní zjištěný rozdíl (aniž by tím chtěl zpochybnit kvalifikaci Doc. Dohnálka) přiklonil k závěrům Kloknerova ústavu, a to proto, že tento znalec (resp. znalecký ústav) ustanovený přímo soudem vycházel při plnění zadaného znaleckého úkolu ještě z širších podkladů, než Doc. Dohnálek (měl. např. k dispozici i fotodokumentaci průběhu prací) a otázky jím řešené byly přesvědčivým způsobem zodpovězeny, resp. upřesněny a vysvětleny i v rámci výsledku zpracovatele posudku a v dodatku posudku. Celkem činí cena nerealizovaného plnění, vyčíslená na základě posudku Kloknerova ústavu, 934.132,06 Kč, tato částka tedy ještě mírně převyšuje částku 924.762,- Kč, uplatněnou žalovaným v rámci jeho obrany proti nárokům žalobce na doplatek ceny díla.

39. Po právním posouzení zjištěného skutkového stavu soud dospěl k závěru, že obrana žalovaného, spočívající v námitce započtení vlastní pohledávky za žalobcem z titulu snížení ceny díla za jeho nerealizovanou část, je důvodná. Soud přitom vycházel z právních závěrů učiněných již v prvním rozsudku MS, které není ani po novém projednání věci třeba nijak měnit, tedy zejména ze závěru, že vztah účastníků se v tomto případě řídí ustanovením § 536 a násl. obch. zák. ve znění účinném do 31.12.2013, kdy smlouva o dílo ze dne 9.10.2007 byla mezi účastníky platně uzavřena a žalobce žalovanému podle této smlouvy plnil, když postupně realizoval části díla specifikovaná v přílohách fakturu uvedených v části I. žalobního návrhu a žalovaný také průběžně cenu zhotovovaného díla žalobci v souladu s podmínkami uvedenými v článku V. smlouvy o dílo žalobci hradil do výše 90% účtované ceny, když zbylých 10% bylo zadrženo z titulu sjednané pozastávky na vady a nedodělky podle článku V. odst. 5 smlouvy. Oprávnění žalovaného zadržovat uvedené částky bylo vázáno na existenci vad a nedodělků, které by byl žalobce povinen jako vadu svého plnění odstranit. Existence takových vad však nebyla v řízení prokázána (když tento závěr potvrdil i Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku čj. 1Cmo 36/2015-471 ze dne 13.10.2015), důvod pro zadržení pozastávky ze strany žalovaného tedy nebyl dán.

40. Žalobce měl tedy právo na zaplacení ceny díla, respektive jeho částí průběžně realizovaných podle § 536 odst. 1 ve spojení s ust. § 546 odst. 1 a § 548 odst. 1 obch. zák. bez ohledu na to, zda mezi účastníky došlo k předání a převzetí díla, neboť všechny faktury, jejich zaplacení se žalobce podle smlouvy o dílo v tomto řízení domáhá, byly dílčími fakturami za dílčí plnění, jejichž placení nebylo vázáno na předání a převzetí díla ve smyslu článku V. odst. 2 a článku VI. odst. 8 smlouvy. Současně je však třeba přihlídnout k tomu, zda cena, kterou žalobce žalovanému předmětnými fakturami specifikovanými v žalobě účtoval, odpovídala skutečně poskytovanému plnění, když případné nesprávnosti v tomto směru nemohly být zhojeny ani tím, že zástupci žalovaného provedené objemy prací a jejich ceny žalobci ve zjišťovacích protokolech, které byly přílohou vystavovaných faktur, formálně potvrdili (to, že tato potvrzení nemusela odpovídat skutečnému stavu věci, ostatně naznačil i výslech svědka pana H., který uváděl, že po odchodu pana P. byly zjištěny předmětné nesrovnalosti a že tedy kontrola ze strany žalovaného evidentně nebyla zcela důsledná).

41. Podle § 546 odst. 1 obch. zák. je objednatel povinen zhotoviteli zaplatit cenu dohodnutou ve smlouvě nebo určenou způsobem stanoveným ve smlouvě. Není-li cena takto dohodnutá nebo určitelná a smlouva je přesto platná (§ 536 odst. 3), je objednatel povinen zaplatit cenu, která se obvykle platí za srovnatelné dílo v době uzavření smlouvy za obdobných obchodních podmínek.

42. Podle § 548 odst. 1 obch. zák. je objednatel povinen zaplatit zhotoviteli cenu v době sjednané ve smlouvě. Pokud ze smlouvy nebo tohoto zákona nevyplývá něco jiného, vzniká nárok na cenu provedením díla.

43. V tomto případě účastníci v článku IV. smlouvy o dílo sjednali cenu díla ve výši 10,475.607,- Kč bez DPH s tím, že rozpis ceny je uveden v příloze 1 této smlouvy (tj. v položkovém rozpočtu – cenové nabídce žalobce). Podle uvedeného článku jsou v dohodnuté ceně zahrnuty všechny práce a dodávky včetně vedlejších, pomocných a doplňkových výkonů, režijních nákladů a zařízení staveniště, které patří k úplnému a bezvadnému provedení předmětu díla. Současně zde bylo výslovně sjednáno, že „tato cena bude snížena, pokud dojde k redukci objemu prací a dodávek“.

44. Podle článku V. odst. 1 smlouvy o dílo pak daňové doklady na dílčí plnění (dílčí faktury) měly být vystavovány zhotovitelem měsíčně na základě výkazů provedených prací odsouhlasených a potvrzených pověřeným pracovníkem objednatele.

45. Jak shora uvedeno, v tomto konkrétním případě se žalobce domáhá zaplacení ceny díla realizovaného podle předmětné smlouvy o dílo uzavřené s žalovaným dne 9.10.2007 ve zbývající výši 924.762,- Kč s příslušenstvím, současně však bylo v řízení prokázáno, že v souladu se smlouvou o dílo měla být cena realizovaných prací a dodávek snížena o cenu sice fakturované,

avšak nedodané části výztuže a betonové směsi (včetně souvisejících cenových položek za přesun hmot a zařízení staveniště), když nárok na snížení ceny žalovaný u žalobce uplatnil dopisem z 15.10.2008 po podrobné kontrole fakturace a soupisů provedených prací ve výši 924.762,- Kč. Žalovaný požadoval vystavení dobropisu na tuto částku včetně DPH (tedy celkem požadoval dobropis na 1,110.466,78 Kč) s tím, že pokud uvedená částka nebude žalovanému vrácena, započítá ji žalovaný jako svou vlastní pohledávku proti pohledávkám žalobce, a to také následně učinil dopisem ze dne 29.10.2008.

46. Vzhledem k tomu, že –jak shora uvedeno - při v pořadí druhém projednání věci před zdejším soudem jako soudem prvního stupně bylo zjištěno, že k žalovaným tvrzené (a smlouvou o dílo v článku IV. předpokládané) redukci objemu prací a dodávek, tj. ke snížení objemu plnění žalobce skutečně došlo, a to v rozsahu 934.132,06 Kč (což ještě převyšuje uplatněné nároky žalobce na doplacení pozastávek, které zůstaly předmětem řízení při druhém projednání věci před zdejším soudem), nebylo možno žalobci nárok na doplacení ceny díla v celkové výši 924.762,- Kč přiznat, neboť tento nárok žalobci nevznikl. Není přitom rozhodné, zda a jakým způsobem bylo vypořádáno plnění žalovaného jako zhotovitele ve vztahu k investoru, který byl ve vztahu k žalovanému v postavení objednatele, neboť vztahy žalobce k žalovanému a žalovaného k investoru IPB Real a.s. byly zcela samostatné, založené dvěma různými na sobě nezávislými smlouvami. I pokud žalobce namítal, že podklady k vypracování cenové nabídky (položkového rozpočtu) předkládal žalovaný a že tedy ceny žalobcem účtované vycházely z tohoto rozpočtu, nelze odhlédnout od objemu reálného plnění (zejména vychází li výpočet ceny z jednotkových cen za určité množství, jako v tomto případě). Provedl-li tedy žalobce dílo podle realizační projektové dokumentace v objemu v ní uvedeném, což byl i podle závěru znaleckých posudků Doc. Dohnálka i Kloknerova ústavu objem menší, než jaký byl uveden v položkovém rozpočtu, vzniklo mu podle § 548 odst. 1 obch. zák. právo na zaplacení ceny za dílo jen v rozsahu skutečně provedeném, nikoli i za nerealizovanou část prací a dodávek. Soud proto musel žalobu o zaplacení částky 924.762,- Kč jako nedůvodnou zamítnout.

47. Protože odvolacím soudem bylo po odvolání žalovaného zrušeno i rozhodnutí zdejšího soudu jako soudu prvního stupně o příslušenství pohledávky, tedy o úrocích z prodlení přiznaných prvním rozsudkem MS, musel soud po novém projednání věci znovu rozhodnout i o tomto příslušenství. Úroky z prodlení žalobce původně požadoval ze všech faktur uvedených v žalobním návrhu ze dne 21.5.2010, tedy jak za prodlení se zaplacením faktur, kterými byla účtována cena prací podle smlouvy o dílo, tak za prodlení se zaplacením faktur, kterými byly účtovány vícepráce. Protože ohledně zaplacení těchto víceprací, tak jak byla jejich cena účtována fakturami č. 8032, 8153, 8202, 8223 a 8551, byl první rozsudek MS potvrzen, je zřejmé, že předmětné faktury za provedené vícepráce žalobce vystavil oprávněně a žalovanému vznikla podle § 536 odst. 1 ve spojení s ust. § 548 odst. 1 obch. zák. povinnost žalobcem fakturovanou cenu předmětných víceprací uhradit, což nesplnil. Soud proto rozhodl podle § 369 odst. 1 obch. zák. opětovně o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci za prodlení se zaplacením těchto pěti faktur příslušné úroky z prodlení, neboť ani při novém projednání věci žalovaný netvrdil ani neprokázal, že by předmětné faktury včas žalobci zaplatil.

48. O nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným soud rozhodoval podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a s ohledem na poměr úspěchu a neúspěchu účastníků ve věci přiznal úspěšnějšímu žalovanému poměrnou část nákladů řízení v celkové výši 346.005,52 Kč podle § 7, § 11 a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, včetně 21% DPH z nákladů právního zastoupení a včetně poměrné části soudního poplatku za odvolání. Pokud jde o výčet úkonů právní služby a podrobné vyčíslení přiznaných nákladů řízení, odkazuje soud pro stručnost na specifikaci uvedenou žalovaným v jeho podání ze dne 14.10.2020 (čl. 820 spisu), kdy po kontrole provedených úkonů se soud s vyčíslením náhrady nákladů žalovaného zcela ztotožňuje.

49. Soud dále rozhodoval o náhradě nákladů řízení státu podle § 148 odst. 1 o.s.ř. s tím, že stát vynaložil celkem 25.410,- Kč na znalečné. Podle poměru úspěchu žalobce a žalovaného soud

rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit z tohoto znalečného částku 8.639,- Kč, žalobce je pak povinen zaplatit na náklady řízení státu částku 16.771,- Kč (respektive již jen částku 8.771,- Kč, protože na znalečné složil již předem zálohu ve výši 8.000,- Kč a jeho povinnost je tak již zčásti splněna). Dopltek nákladů řízení státu ve výši 8.771,- Kč je žalobce povinen uhradit na účet Městského soudu v Praze č. 19-2928021/0710 ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení, a to Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelný rozsudek, může oprávněný navrhnout výkon rozhodnutí.

Praha 10. září 2020

JUDr. Jitka Kitličková v.r.
samosoudkyně